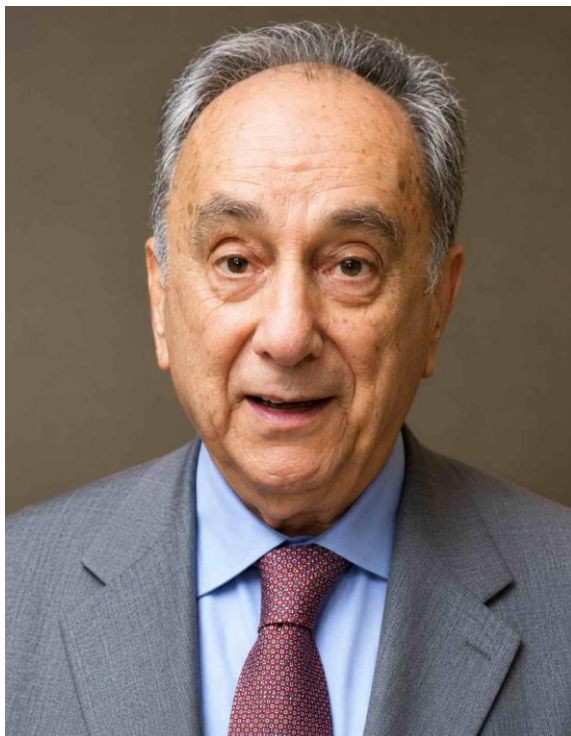

Μιχάλης Πετραδάκης

Γεννήθηκα το 1934 στην ιταλοκρατούμενη τότε Σύμη της Δωδεκανήσου. Γονείς μου ο Συμεών Μιχ. Πετραδάκης και η Ειρήνη Μιχ. Χατζηγεωργίου.

Παρακολούθησα το νηπιαγωγείο (asilo) με την Signora Matielo. Ακολούθησαν μερικές τάξεις στο Πετρίδειον Σχολείο. Όλα τα μαθήματα γίνονταν στα ιταλικά (εκτός μισής ώρας θρησκευτικών τη βδομάδα στα ελληνικά). Ακόμη και οποιαδήποτε κουβέντα στα διαλείμματα έπρεπε να γίνεται στα ιταλικά.

Τα σχολεία, που είχαν κλείσει λόγω του Β' ΠΠ, άρχισαν να επαναλειτουργούν στο τέλος του 1945.

Τελείωσα το δτάξιο Πανορμίτειον Γυμνάσιο Σύμης το 1952. Αμέσως μετά, με υποτροφία του σχεδίου Μάρσαλ (που πήρα επιτυχάνοντας σε πανελλήνιο σχετικό διαγωνισμό) φοίτησα για ένα χρόνο στο «εμπορικό τμήμα» του Κολλεγίου Αθηνών, ενώ συγχρόνως γράφτηκα στη Νομική Σχολή του ΕΚΠΑ. Αποφοίτησα το 1960 ως πτυχιούχος των «Πολιτικών και Οικονομικών Επιστημών».

Από το τέλος του 1953 άρχισα να εργάζομαι στον ιδιωτικό τομέα, με διακοπή μόνο για την εκπλήρωση των στρατιωτικών μου υποχρεώσεων (υπηρέτησα στο Σ.Ε.Μ. ως έφεδρος Ανθυπολοχαγός). Το 1962 εργάστηκα για ένα μικρό διάστημα ως παραγγελιοδόχος εταιρείας ρολογιών και επισκέφτηκα διάφορα μέρη της Ελλάδας. Οι επισκέψεις αυτές μου πρόσφεραν πολλές εμπειρίες, αλλά παράλληλα με έκαναν να σκεφτώ την περιπλάνηση του πατέρα μου, όταν ήταν νέος, σε διάφορες χώρες για την εύρεση εργασίας. Ίσως γι' αυτόν τον λόγο από παιδί είχα την τάση να συλλέγω ελληνικά αλλά και ξένα γραμματόσημα.

Το 1963 η πρόσληψή μου στην Ο.Ε. «Ε.ΖΟΛΩΤΑΣ – Η.ΛΑΛΑΟΥΝΗΣ & Σία Ο.Ε.» αποτέλεσε σταθμό στην επαγγελματική μου σταδιοδρομία. Την ίδια χρονιά ιδρύθηκε από τον Ηλία Λαλαούνη η Ο.Ε. «TRESOR des Atheniens» έχοντας ως αντικείμενό της το φθηνότερο κόσμημα, το επαγγελματικό δώρο και τα ρολόγια, δραστηριότητα που εξακολουθεί να ισχύει μέχρι και σήμερα.

Το 1972 αποφασίστηκε η δημιουργία καταστημάτων του ομίλου «LALAOUNIS» σε νησιά και συμμετοχή μου 10% σ' αυτόν. Ωστόσο, παραιτήθηκα από τη συμμετοχή μου αυτή όταν το 1989 η TRESOR μετατρέπεται σε Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «TRESOR – MIX. Σ. ΠΕΤΡΑΔΑΚΗΣ & Σία Α.Ε.» με ανάληψη του 60% των μετοχών από εμένα και την οικογένειά μου και 40% από τον Ηλία Λαλαούνη και την οικογένειά του.

Λόγω των παραπάνω επαγγελματικών μου εξελίξεων είχα εγκατασταθεί από το 1972 στη Ρόδο. Εκεί γνώρισα τον «Πατριάρχη» της ταχυδρομικής ιστορίας της Δωδεκανήσου [Γεράσιμο Ζησιμάτο](#), γνωριμία που καθόρισε οριστικά και τον δικό μου φιλοτελικό προσανατολισμό.

Με την απόκτηση της συλλογής του και λίγο αργότερα αντίστοιχης συλλογής του Πρόδρομου Μέλλον και αγορές μου από διεθνείς πλειστηριασμούς δημιούργησα το έκθεμα «The OTTOMAN POST OFFICES OF THE DODECANESE». Από τον ίδιο απέκτησα την πρωτοεμφανιζόμενη συλλογή χαρτοσήμων, που με τον καιρό δημιουργήθηκε η μοναδική μέχρι σήμερα συλλογή «ΤΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΑ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ» «I FISCALI DEL DODECANESO».

Έχω συμμετάσχει σε περισσότερες από τριάντα (30) εθνικές και διεθνείς εκθέσεις, πάντοτε με θέμα Δωδεκανησιακό. Τα εκθέματά μου τιμήθηκαν με αξιόλογα μετάλλια, από επίχρυσο μέχρι και μεγάλο χρυσό. Πρώτη συμμετοχή μου ήταν στο SARONNO της Ιταλίας το 1986 και τελευταία το 2023 στην ANKARA '23, με την συλλογή μου «The OTTOMAN POST OFFICES OF THE DODECANESE» που βραβεύτηκε με μεγάλο χρυσό μετάλλιο (LG).

Ωστόσο, επιθυμία μου ήταν οι συλλογές αυτές να αποτελέσουν πηγή αξιόλογων πληροφοριών για την ιστορική εξέλιξη της Δωδεκανήσου. Έτσι προχώρησα στην έκδοση δύο βιβλίων, που βασίζονται στις αντίστοιχες συλλογές μου. Συγκεκριμένα τα βιβλία μου αφορούν:

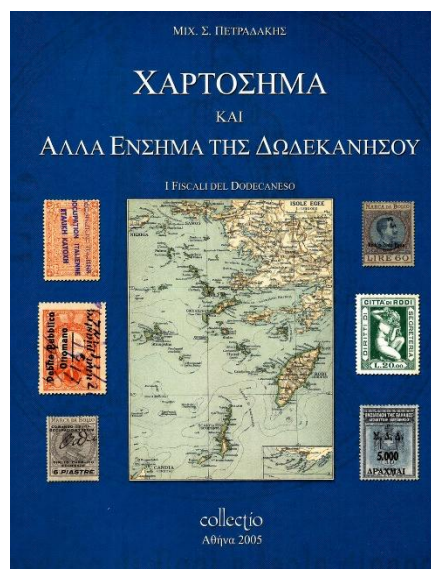
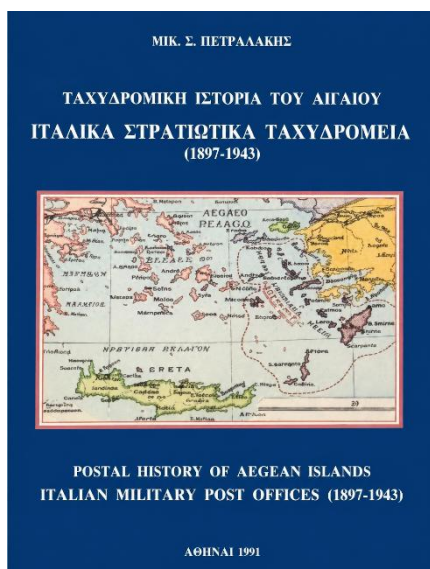
- 1) «Ταχυδρομική ιστορία του αιγαίου – Ιταλικά στρατιωτικά ταχυδρομεία (1897-1943)», στα ελληνικά και αγγλικά (1991)
- 2) «Χαρτόσημα και άλλα ένσημα της Δωδεκανήσου», στα ελληνικά και ιταλικά (2005).

Και τα δύο μου βιβλία τιμήθηκαν με το Βραβείο Φιλοτελικής Φιλολογίας της ΕΦΟ (Βραβείο «Μπίνου»), για τα έτη 1991 και 2005 αντίστοιχα.

Το 2009 εκλέχτηκα για πρώτη φορά ως μέλος του ΔΣ της Ελληνικής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας (ΕΦΟ). Επανεκλέχτηκα συνεχώς μέχρι και το 2019. Με τη λήξη της τελευταίας διετίας αποχώρησα οικειοθελώς, έχοντας συμπληρώσει 12 χρόνια θητείας στο ύψιστο όργανο του ελληνικού φιλοτελισμού.

Το 2011 η ΕΦΕ με τίμησε με το μετάλλίό της, αναγνωρίζοντας τη συμβολή μου στην «προβολή και διάδοση της ταχυδρομικής ιστορίας του ελληνικού χώρου», όπως αναφέρει στην απόφασή της.

- Μιχάλης Πετραδάκης – Ιούλιος 2026

**ΕΦΟ: Βραβεία Φιλοτελικής Φιλολογίας 1991 & 2005
(Βραβείο «Μπίνου»)**

Μιχάλη Πετραδάκη:

α)) «Ταχυδρομική ιστορία του αιγαίου -Ιταλικά στρατιωτικά ταχυδρομεία (1897-1943)», στα ελληνικά και αγγλικά (1991)

β) «Χαρτόσημα και άλλα ένσημα της Δωδεκάνησου», στα ελληνικά και ιταλικά (2005).